

Prima întâlnire...

Florin-Cezar CĂLIN

În mine ai văzut un foc nestins
Chiar de atunci. La prima întâlnire !
Și jarul ce atuncea l-ai aprins
Îți va ajunge chiar și-n nemurire.
Eu rătăcesc, de-a dreptul, ireal
(și ne-nțeles spre sfânta puritate).
În care nedoritul ți-e fatal
Iară iubirea-n ilegalitate.
Îmi sorb pahar cu șoapte de iubire
Dând într-o parte tot ce e amar.
Cu gând la nesperata fericire
Și moartea ce-am primit-o ca pe-un dar.
N-am niciun dubiu că-n visele tale
Mă urmărești din ce în ce mai des.
În nopțile ce par chiar ireale
Mă arestezi, chiar de n-ai înțeles.
Eu îți apar adeseori în vis
(că nu am dreptul la o stratagemă).
Și-n tine mă afund ca-ntr-un abis
Fără de griji sau poate vreo problemă.
Adună gândul chiar tine-n poală
Și mă convinge că-s analfabet.
Când spui că fiecare socoteală
Este de fapt un lucru înțelept.
Eu am gustat demult amarul vieții
Atunci când rătăceam în drumul meu.
(de m-au cântat în strofe chiar poeții)
Și nu m-am plâns deloc că-mi este greu.
Tu jarul tău, în mine, l-ai aprins
Ce-mi va ajunge chiar și-n nemurire.
În mine ai văzut un foc nestins
Chiar de atunci. La prima întâlnire !

Brăila, august 2017